N 470

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÁRA 20 FILLÉR

POSTÁS dolgozó

IV. ÉVFOLYAM, 13. SZAM. A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1951 DECEMBER 11.

Sztálin elvtárs 72 éves

Sztálin elvtárs Lenin mellett a világtörténelem legnagyobb alakja, akinek életműve az emberiség történetének új korszakát indította el. Lenin és Sztálin tevékenységével, harcaival és tanításaival kapcsolódik elválaszthatatlanul egybe a döntő fordulat abban az évezredes harcban, amelyet a szegények, az elnyomottak és kizsákmányoltak folytattak és folytatnak a gazdagok, kizsákmányolók, a tőkések, földbirtokosok, gyarmati rabtartók, imperialisták ellen.

Sztálin elvtárs a Bolsevik Párt lángelméjű vezére és tanítómestere, a szocialista forradalom nagy stratégája, a világ első szocialista államának vezetője, a nemzetközi munkásmozgalom egységének megtestesítője, a nagy, világot átfogó béketábor vezére; Sztálin elvtárs neve és élete örökre összeforrott a Bolsevik Párt történetével, a nagy szovjet nép történetével, az orosz és a nemzetközi munkásosztály harcaival és győzelmeivel, a szocializmus felépítésével.

Őt ünnepeljük, mi magyar kommunisták, magyar dolgozók is őszinte lelkesedéssel és szeretettel. Az Ő születésnapja nálunk nemcsak a kommunisták, nemcsak a munkások és dolgozó parasztok ünnepe. Egész népünk ünnepe ez. Sztálin elvtársban mi a magyar nép felszabadítóját, nagy barátját is ünnepeljük. Egy pillanatig sem felejtjük el, hogy mindenekelőtt a Szovjetuniónak, Sztálin elvtársnak köszönhetjük felemelkedésünket a hét esztendővel ezelőtti mélységből a mai hatalmas eredményeinkig.

Hét évvel ezelőtt országunk romokban hevert, s ami ennél is szörnyűbb: a fasizmus csatlósa volt hazánk. A Szovjetuniónak, Sztálin elvtársnak köszönhetjük, hogy hazánkból a fasiszta banditákat kiűzte. De még többet is tett ennél: kezet nyujtott a magyar népnek, lehetővé tette, hogy hét évvel ezelőtt, 1944. december 21-én megalakuljon az ideiglenes magyar kormány, hogy megkezdjük országunk újjáépítését — politikai és gazdasági téren egyaránt. És a Szovjet Hadsereg győzelme nemcsak a fasiszták elűzését jelentette, hanem a magyar tőkések és földbirtokosok elnyomó államának széthullását is, a magyar nép felszabadulását a tőkések és földesurak igája alól.

Nemcsak a felszabadulást köszönhetjük Sztálin elvtársnak, hanem a szabadság megvédését is. A Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy hazánk az ellenség minden próbálkozása ellenére sem vált újra az imperialisták véres kalandjának szinterévé. De mindenekelőtt Sztálin elvtársnak, a Szovjetuniónak köszönhetjük, hogy belső ellenségeinket sorra megverve, megteremtettük a munkások és parasztok államát, a Magyar Népköztársaságot. Munkával, a szocializmus építésével, a béke táborának erősítésével fejezi ki a magyar dolgozó nép azt a forró kívánságát, hogy Sztálin elvtárs, a haladó emberiség nagy vezére, felszabadítónk, tanítónk és barátunk éljen erőben és egészségben sokáig!

Ugróczki Mihály
Pécs.

Válaszul pártunk és Rákosi elvtárs szerető gondoskodására túlteljesítjük évi tervünket

A jegyrendszer eltörlése még jobb munkára buzditja a postás dolgozókat

Rákosi elvtárs beszélt. Szavait tíz- és százezrek figyelték. Beszéde, útmutatása új erőt, bizalmat öntött a dolgozók szívébe. A postás dolgozók, párttagok és pártonkívüliek örömmel üdvözölték kormányunk, pártunk határozatait a jegyrendszer megszüntetéséről, örömmel üdvözölték mindazokat a rendszabályokat, amelyek megvédik érdekeiket a spekulánsoktól, a dolgozó nép ellenségeivel szemben.

A magyar dolgozó néppel együtt a postás dolgozók is büszkék azokra az eredményekre, amelyek ipari országgá alakitották át Magyarországot. *Szocialista hazánk építése terén elért eredményeink különösen világossá teszik azokat az ellentéteket, melyek szocializmust építő hazánk és az amerikai imperialisták igája alatt nyögő marshallizált országokban láttunk.* Nálunk emelkedik a termelés és a dolgozó nép jobb életének a kérdései az ország legfontosabb kérdései. A kapitalista országokban a haditermelést csavarják fel, de ugyanakkor megszűnnek a békés termeléssel foglalkozó iparágak és gyors ütemben rosszabbodik a dolgozók élete.

Igy pl. Olaszországban több mint 4 milliót tesz ki azoknak az elnyomorodott, éhező munkanélkülieknek a száma, akiknek semmi munkájuk nincs és semmiféle segélyben nem részesülnek. De ugyanez a helyzet Amerikában is, ahol a dolgozók mindinkább rájönnek arra, hogy a Dupontok mesés profitjaiért őket akarják éhhalálra ítélni.

Öntudatra ébrednek a gyarmati elnyomott népek, a szinte szolgasorban élő egyiptomi és iráni dolgozók.

Dolgozóink örömmel tették magukévá Rákosi elvtársnak azt a megállapítását, hogy a jegyrendszerrel egy lényegében háborús rendszabályt szüntettünk meg:

„Minél messzebb kerültünk a háborútól, annál inkább leépítettük a jegyrendszert" — mondotta Rákosi elvtárs.

Dolgozóink tudják, hogy pártunk és kormányunk szerető gondoskodása újabb bizonyítéka népi demokráciánk erejének, békés építőmunkájának. A postás dolgozók hálájukat azzal fejezik ki, hogy még keményebben lépnek fel a munkafegyelem megbontói ellen, hogy Rákosi elvtárs és pártunk útmutatása nyomán még nagyobb odaadással harcolnak évi tervünk teljesítéséért és túlteljesítéséért, szocialista építőmunkánk újabb győzelmeinek kivívásáért.

Népi demokráciánk ez újabb sikere erőt ad teljesitményem fokozásához

A járműtelep dolgozói közül igen sokan ültek szombaton este a rádió mellett, hogy meghallgassák Rákosi elvtárs beszédét, mert tudták, hogy Rákosi elvtárs minden egyes beszéde komoly fordulatot jelent dolgozó népünk életében.

Már korán reggel csoportokba verődve beszélgettek a határozat jelentőségéről. **Takács Imre** szaktárs a következőket mondta:

„Igen nagy örömmel fogadtam a jegyrendszer megszüntetését, mert úgy látom, hogy ezzel az intézkedéssel felülkerekedünk a spekuláló ellenség felett és ez hazánk újabb erősödését jelenti. Én Fótról járok be naponta munkahelyemre. Eddig odahaza csak kenyérjegyet kaptunk. Húst, zsírt eddig nem láttunk az üzletekben és ezt csak fekete áron tudtuk volna megvenni, amit bizony anyagi helyzetünk nem nagyon engedett meg. Most már mindent szabadon vásárolhatunk. Ujult erővel fogok hozzá munkámhoz, mert lelkesít ez az újabb siker. Eddig 100—122 százalék volt a teljesítményem, amit Rákosi elvtárs szerető gondoskodása láttán még fokozni fogok. Ellenségeinket pedig szem előtt fogjuk tartani és éberen őrködni fogunk eddigi eredményeinken.

Pártunk és kormányunk intézkedéséből azt látom, hogy fokozottan segíti a többgyermekes családokat

„Én is azok közé tartoztam, akinek rengeteg baja volt a jegyek kiváltásával és sokat panaszkodtam emiatt" — mondja Totyik Sándorné kétgyermekes családanya a Csepel 1-es hivatalból. — Örülök a jegyek eltörlésének, mert most többet tudok gyermekeim számára biztosítani, annál is inkább, mert több családi pótlékot kapok. Ebből azt látom, hogy pártunk és kormányunk fokozottan gondoskodik a többgyermekes családokról. Különösen örülök annak, hogy gyermekeim számára, tekintettel arra, hogy a gyermekruházati cikkek nem emelkedtek, többet tudok vásárolni. Ezek az intézkedések annyit jelentenek, hogy újabb lépést tettünk életszínvonalunk további emelése felé."

Nem kell többé sorbanállni

A József távbeszélő hivatalban járunk. E hivatalnak dolgozói nagyobbrészt nők. Örömmel sugárzó arccal beszélgetnek az új rendeletről, amely az ő életüket is nagymértékben megkönnyíti. *Kenderesi* szaktársnő mosolyogva mondja el, milyen nagy örömet jelent számára, hogy nem kell többet órák hosszat sorban állni és azt vehet, amit akar. *„Nem is tudja elképzelni szaktárs, mit jelentett számomra, amikor hétfőn reggel bementem a KÖZÉRT-be, ahol rajtam kívül csak egy fő volt. Tejet kértem és vajat. Mindent jegy nélkül megkaptam. Szaktárs! Vajaskenyeret és tejet reggeliztem, tudja, mit jelent ez nekem? A vajnak már az izét is elfelejtettem."*

Pártunk és kormányzatunk határozata több és jobb munkára kötelez bennünket

A lágymányosi távbeszélőhivatal dolgozói jól megjegyezték Rákosi elvtárs szavait, hogy tervünk teljesítésével és túlteljesítésével rakjuk le az alapot ahhoz, hogy ötéves tervünk következő döntő esztendejében minden célkitűzésünket meg tudjuk valósítani. Erről beszélgettek a Lágymányos *„Regiszter"*-brigád tagjai. A brigád tagjai egyöntetűen úgy határoztak, hogy örömük kifejezéseképpen teljesítményüket fokozni fogják. Ezért a következőt határozták el:

„Pártunk vezetésével elértük, hogy az egykori mezőgazdasági országból ipari országgá lettünk. Ezáltal felszámoltuk a munkanélküliséget és minden dolgozni akaró számára biztosítottuk a munkát. Megnövekedett a bérekből élők száma. Ezért mi, a Lágymányos Távbeszélő üzemosztály „Regiszter" brigádja elhatároztuk, hogy 10 db regiszter bővitését, mint terven felüli munkát, határidő előtt 6 nappal, vagyis december 25-re befejezzük és a forgalomnak átadjuk.

Ezen törekvésünknek kettős célja van: először üzemünknél lehetővé teszi, hogy a postát igénybevevő dolgozótársainkat pontosabban tudjuk kiszolgálni. Másodszor: ezzel is meggyorsítjuk szocialista építésünk, ötéves tervünk sikeres megvalósítását."

Dolgozóink nyilatkozatai, a párt és a kormányhatározatról világosan mutatják, hogy a munkásság érdekében hozott határozatokat helyesli és üdvözli. Ezek az intézkedések, mint Rákosi elvtárs mondotta: **„hasznosak és előnyösek a munkásoknak és dolgozó parasztoknak egyaránt, ellenben súlyos csapást jelentenek a spekulációs, a népi demokrácia minden rendű és rangú ellenségei számára".**

Rákosi elvtárs beszédének visszhangja dolgozó népünk kemény elhatározottságát tükrözi a szocializmus építéséért és a béke megvédéséért folyó harcban, azt az elhatározottságát, amellyel helytáll a Szovjetunió vezette béketáborban, a nagy Sztálin zászlaja alatt.

B. R.

Az amerikai dolgozókat is felháborítja a százmilliós szabotázs törvény

Bizton nem én voltam az egyetlen, aki megkérdeztem, mennyi is a mi pénzünkben százmillió dollár. Több mint egymilliárd forint! Ennyi pénzt szavazott meg az amerikai kormány ellenségeinknek, akiket kiebrudaltunk, a fasisztáknak, akik elszöktek, a volt nyilasoknak, akik felrobbantották hídjainkat. Nehezen találok szavakat, hogy kifejezzem felháborodásomat. Én keményen dolgozom, hogy takarékoskodjak, munkahelyemen kevesebb szenet fogyasztok és takarékoskodom a mindennapi életben is, hogy fillérenként is erősítsem az országot és erősítsem a magam kis háztartásának életét is.

Az amerikai kormány pedig egymilliárd forintot szavaz meg arra, hogy gazemberek, földönfutó bitangok szabotálják a mi munkánkat, szervezzék a terrorcselekményeket a szabadon élő népek ellen.

Azt hiszem, sok becsületes ember, aki eddig nem figyelt fel eléggé az amerikai kormány gonoszságára, aljasságára, most világosan látja, miről van szó. Egymilliárd forint: 26.000 traktort, vagy 3000 aratócséplőgépet lehetne készíteni ebből a pénzből. Lakóházakat építhetnének ebből. De ők nem azt akarják. Gyilkosoknak segítenek, aljas terveiket támogatják.

Ha az ember erről olvas, önkénytelenül is eszébe jut, vajjon mit szólnak Amerikában a kisemberek ehhez. Mit szól ehhez az a munkás, akinek bérét egyre csökkenti a háborús fegyverkezés okozta infláció. S mit szól ehhez az a sok százezernyi amerikai munkás, aki munkanélküli, mert nem építenek házakat, mert becsukják a gyárakat, amelyek nem hadicélokra dolgoznak. Biztos vagyok benne, hogy ezeket az amerikai dolgozókat ép úgy felháborítja a Truman-banda százmilliódolláros szabotázstörvénye, mint bennünket. Mi munkánkkal, éberségünkkel, hazaszeretetünkkel jól vigyázunk majd arra, hogy az amerikai kormánybanditák hiába költsék pénzüket szabotőrökre. Az amerikai dolgozók pedig most aztán jól láthatják, mire fordítják az ő verejtékükön kisajtolt dollárokat a washingtoni urak!

SÁRAI JÁNOS,

Alapszerveink segítsék elő a hírlapszolgálat jobbátételét

A hírlapszolgálat eredményes ellátása, a terjesztés és a hibamentes adminisztráció igen fontos politikai és szakmai kérdésünk. Minden alapszervünk legfontosabb feladata, hogy ennek sikerét jó politikai felvilágosító munkával elősegítse. Különösen azokon a területeken mutatkozzék meg szakszervezeti szerveink és funkcionáriusaink segítsége, ahol a hibák sűrűbben észrevehetők. Ilyen terület pl. a havonkénti rendszeres és pontos adatszolgáltatás. Fontos állami érdek követeli, hogy a kért statisztikai adatokat késedelem nélkül, pontosan szolgáltassuk a hírlap vonalán is. Sajnos, ennek csak igen kis mértékben tesznek eleget hivatali hírlaplefelőseink. A 40-es számú hírlapnyomtatvány nem érkezik meg kellő időben a MEHIV-ekhez. A másik elhanyagolt terület az egyéb hetilapok nyugtáinak az elszámolása. Ezeket a megbízások módjára kezelt hírlapnyugtákat a hivataloknál igen felületesen kezelik, s emiatt népgazdaságunkra jelentős kár hárul.

Szakszervezeti bizottságaink figyeljenek fel ezekre a — lassan rendszeressé váló — hibákra, s hassanak oda, hogy azokat minél rövidebb időn belül megszüntessük.

Szalai Sándor

Hogyan teljesítették Rákosi elvtársnak tett fogadalmukat a Hírlaphivatal dolgozói

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34. évfordulóját mi, a Központi Hírlaphivatal dolgozói is munkafelajánlásokkal ünnepeltük.

Többek között vállaltuk, hogy évi tervünket 106 százalékra teljesítjük.

Átérezve pártunk központi lapjának, a Szabad Népnek hatalmas politikai jelentőségét, vállaltuk, hogy példányszámát ezév végéig 25 ezerrel növeljük.

Megfogadtuk Rákosi elvtársnak azt is, hogy pártunk parasztlapjának, a Szabad Földnek példányszámát pedig év végére 20 ezerrel emeljük. Ezenkívül az újítómozgalom kiszélesítésével, az év hátraévő három hónapja alatt 30 ezer forint megtakarítást fogunk elérni.

Igen nagy örömet keltett üzemünkben, hogy vállalásunkra Rákosi elvtárs válaszolt. A következő levelet kaptuk:

„Kedves Elvtársak! Köszönettel megkaptuk a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 34. évfordulójára tett felajánlásukat és átadtuk Rákosi elvtársnak. Rákosi elvtárs figyelemmel kiséri az elvtársak munkáját és sok sikert kíván a felajánlás teljesítésére. Elvtársi üdvözlettel: Rákosi Titkárság."

Üzemünk minden dolgozója átérezte, hogy Rákosi elvtársnak tett fogadalmunk teljesítése a legszebb hazafias kötelesség

Igyekeztünk munkánk jobb megszervezésével vállalásainkat maradéktalanul teljesíteni.

Vizsgáljuk meg tehát, hogy a hírlapszolgálat dolgozói hogyan valósították meg fogadalmukat?

November 28-ig a Szabad Nép példányszámát 21 ezerrel, a Szabad Földét 17 ezerrel emeltük

és így az évi példányszám-tervüket eddig 105.6 százalékra teljesítettük. Ujítómozgalmunkkal 19 ezer forint megtakarítást értünk el.

A teljesítésben kitűnt a Központi Szervezési és Nyilvántartási osztály, amely november 29-re fogadalmát 113.8 százalékra teljesítette.

A fogadalom teljesítésében Toplak Ferenc szaktárs vezetésével Zala megye vezet, ahol Denhof Béla, Mátyás Géza és Kajtár Zoltán szervezők váltak ki jó munkájukkal.

Lemaradt a teljesítésben a budapesti előfizetési osztály, mely egyéni példányszám-tervét november 27-re csak 99.5 százalékra teljesítette. Az osztály dolgozói elhatározták, hogy minden hónapban egy-egy vasárnap délelőtt előfizetésgyűjtési területi agitáción vesznek részt a hozzájuk tartozó kézbesítő szaktársakkal, hogy lemaradásukat behozzák.

Nem szabad azonban, hogy az elért eredmények elbizakodottá tegyék a hírlapszolgálat dolgozóit. Tovább kell fokozni eredményeinket és arra kell törekednünk, hogy az újonnan beszervezett előfizetők sorából egyetlen egyet se veszítsünk el.

A hírlapszolgálat dolgozói minden igyekezetükkel azon vannak, hogy bebizonyítsák, méltók arra a megtisztelő feladatra, amit a szocialista sajtóterjesztés rájuk rótt.

Nádas János.

Az Álközponti ÜV harca a terv teljesítéséért

A Távbeszélő Álközponti ÜV. dolgozói röpgyűléseken, termelési értekezleten kiértékelték az 1951. évi terv teljesítését. A tervbrigádok közvetlen jó munkája nagyban segítette dolgozóinkat eredményeik elérésében, így vált lehetővé, hogy ez évi tervünkön felül melyet október 30-án teljes részleteiben befejeztünk, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom ünnepére fogadalmi levélben munkakötelezettséget tettünk Rákosi elvtársnak.

Fogadalmunkat globálisan határidő előtt teljesítettük.

Pénzügyi tervünkben, terven felül 5 millió forint értékű munkák elvégzését vállaltuk, november 28-i kiértékelésnél 5,151.000.— forinttal teljesítettük vállalásunkat.

Határidő előtt megépítettük terven felül 3243 vonalkapacitású új alközpontot a hozzácsatlakozó hálózattal. Felszereltünk 2862 db mellékállomást és 5064 db különböző időközi változásszerelést hajtottunk végre. A fogadalom teljesítésében a munkaverseny során, példamutató munkát végeztek az építési osztályról Harcsa László 177 százalék, Földvári János 145 százalék, Rékási Lajos 162 százalék, Troha Ferenc 165 százalékos teljesítménnyel.

A Gazda-mozgalom keretében 1 db. V/100-as automataközpont városi roncskeretét hulladékfém és anyag felhasználásával újjáépítettük, ezen munkánknál

39.550 Ft megtakarítást értünk el.

Műhelyünk dolgozói vállalták, hogy a tervezett munkán felül 150 db vizsgáló berendezést készítenek elavult roncskészülékek és hulladékanyag felhasználásával.

Itt a megtakarítás 57.500 Ft.

Gazda-mozgalom további kiszélesítését dolgozóink ötleteikkel és újításaik bevezetésével fokozzák, így pl. a színesfém helyett roncs, bakelit anyagból műhelyünk 3000 db földelőgomb-szerelvényt gyárt. Ez az újítás Kertész Istvántól származik, új ötlete révén 20.000 forintot takarít meg nemzetgazdaságunknak.

A CB 35-ös hallgatóbetétekből üzemünk 6000 darabot vesz át évenként az anyaghivataltól db-ként 20 forintért. Kertész szaktárs javaslatára műhelyünkben a műszerész szaktársak által visszahozott rossz hallgatóbetéteket mágnesezéssel felújítjuk db-ként 73 fillérért és így többszáz hallgatóbetét pótlását tudjuk nélkülözni.

Nemzetgazdaságunk gyors iramú fejlődése, a termelés zavartalan irányításának biztosítása egyre több feladatot ró műszaki értelmiségünkre a távbeszélő technikában is. *A termelés zavartalan irányítására Holló László sztahanovista műszaki értelmiségi dolgozó munkairányító készüléket (Dispatcher) szerkesztett, melyet műhelyünk dolgozója, Róna szaktárs kivitelezett.* A munkairányító berendezés előnye az, hogy a vállalatvezetőség, műszaki vezetés a berendezésen keresztül egyszerre 6—10 műhelyrészleg dolgozóinak termelését egyidőben beszéd útján irányítani tudja.

Holló szaktárs ötletét még értékesebbé teszi az, hogy a tervbevett

16 db munkairányító készülék előállítását nagyrészben hulladékanyagból fogják biztosítani.

Iparunk most kezdi gyártani rendszeresen a berendezéseket db-ként 3000 forintos árban a Holló szaktárs által készített munkairányító készülék előállítási ára hulladék- és roncsanyagok felhasználásából 600.— forint. *A 16 db készülék előállításánál 38.400 forintot takarítunk meg a nemzetgazdaságnak.*

A Budapesti Pártbizottság értekezletének tiszteletére a dolgozók felülvizsgálták vállalásaikat és elhatározták azok határidejének előbbrehozását.

Az eddigi pénzügyi vállalásnál újabb 1,240.000 forinttal való túlteljesítést, 1000 vonalkapacitás megépítését és 2000 időközi változás-szerelés végrehajtását. Tervei felül 1 db V/50 automataközpont felszerelését Sztálinvárosban. A Gazda-mozgalom keretében újabb 50 db vizsgáló-berendezést és 16 db munkairányító (Dispatcher)-berendezést készítenek elavult készülékek és hulladékfém felhasználásával.

Vállalatunk dolgozói újabb munkavállalásaikkal is be akarják bizonyítani, hogy méltó tulajdonosai a büszke élüzem címnek és fokozottabb teljesítmény elérésével harcolnak annak további megtartásáért.

KOLETAR BELA

Értekezleten tárgyalták meg a pénztakarékossági mozgalom fejlesztésének kérdéseit a szakszervezeti felelősök

A postás szakszervezet értekezletre hívta össze a postaüzemek szakszervezeti bizottságainak takarékossági felelőseit.

A SZOT titkársága a közelmultban határozatot hozott, hogy a szakszervezetek üzemi szerveinél takarékossági felelősöket kell kijelölni. A takarékossági felelősök feladatát e határozat a következőkben jelölte meg:

„Neveljék a dolgozókat egyéni takarékosságra. Magyarázzák meg, hogy ha takarékoskodnak, ha bankba teszik pénzüket, úgy egyszerre nagyobb pénzösszegért több ruhát, cipőt, bútort, stb. tudnak vásárolni."

A postás-dolgozók körében annál nagyobb jelentősége van ennek a nevelő és felvilágosító munkának, mert az ország valamennyi postahivatala, mint az Országos Takarékpénztár betétgyűjtő és kifizető helye, fontos szerepet tölt be az egyéni pénztakarékossági mozgalomban. A budapesti postai üzemek közül a Rádiónyilvántartó Hivatal és a Távbeszélő Díjbeszedő Hivatal az átutalási takarékbetétkönyv rendszerében végzett jó munkájával segítheti elő az egyéni takarékossági mozgalmat.

Az értekezleten tisztázódott, hogy az egyéni takarékossági, betétgyűjtési mozgalmat az anyagtakarékossági mozgalomtól különállóan kell megszervezni. Sokan csak az anyaggal való takarékosságra gondolnak, ha takarékossági mozgalomról esik szó, ezért kell kihangsúlyozni, hogy az anyagtakarékosság mellett nem szabad elhanyagolni a dolgozók egyéni pénztakarékosságának elősegítését sem. A pénztakarékosság útján a dolgozó saját hasznán keresztül tanulja meg a takarékosság értelmét és vérévé válik a takarékosság.

Egymásután szólaltak fel a részvevők. Egyik felszólaló azt fejtette ki, hogy

eredményes munkát csak jó propaganda-anyag segítségével lehet végezni.

A szemléltető képes tájékoztatók, plakátok, füzetek, stb. elősegítik az egyéni agitációs munkát. Kiderül ebből a felszólalásból, hogy egyes helyekre még nem jutottak el az Országos Takarékpénztár által nagy számban kiadott propagandaanyagok. Ezt a hiányosságot könnyen fel lehet számolni, mert minden munkahely a szükséges mértékben kaphat a kerületi Országos Takarékpénztár fióktól felvilágosító, nevelő és meggyőző hatású propagandaanyagokat.

Papp Béla szaktárs, a Rádiónyilvántartó Hivatal takarékossági felelőse az átutalási betétkönyv jelentőségét ismertette. Megígérte, hogy kiküszöböli azokat a hibákat, amelyek az átutalási betétforgalom útján kiegyenlített rádiódíj-nyugtáknál eddig előfordultak és akadályozták az átutalási betétkönyvek nagyobb elterjedését

Hosszú Lajos szaktárs, a Budapesti Főpostahivatal dolgozója annak a lehetőségeire mutatott rá, hogyan fokozhatják a postás dolgozók az átutalási betétkönyvek elterjesztését. Kérte, hogy minél több olyan cikk jelenjék meg az ujságokban, amely a pénztakarékosság kérdéseivel foglalkozik.

György elvtárs, a 62. számú Felügyelő Postahivatal dolgozója arra mutatott rá, hogy a pénztakarékossági mozgalom minden körülmények között eredményes.

Az értekezleten megvitatták a takarékbélyeg-forgalommal kapcsolatos kérdéseket is. Igaz, hogy a kiscímletű takarékbélyegek eladása és beváltása sok munkát ad a postahivatalok dolgozóinak, de országosan ezekből a kis megtakarításokból olyan jelentős összegek gyülnek össze, hogy azokból népgazdaságunk nagy és hasznos beruházásokat eszközölhet. Egyes postahivataloknál azért több a beváltás, mint az eladás, mert a dolgozók kényelmének biztosítása érdekében a munkahelyeken is árusítanak takarékbélyegeket. A beváltás munkája is hozzájárul ahhoz, hogy a dolgozók szívesen helyezzék megtakarított pénzüket takarékbélyegekbe, és a beváltáson növekedése együttal azt is jelenti, hogy növekszik a betétállomány is.

Az értekezlet igen hasznos volt, mert a részvevők tájékozódtak az egyéni pénztakarékosság időszerű kérdéseiről. Szükséges, hogy a SZOT-határozat végrehajtásával megbízott üzemi takarékossági felelősök munkája nyomán a postai dolgozók is szélesebb körben bekapcsolódjanak a pénztakarékossági mozgalomba, s a legközelebbi értekezleten már szép eredményekről számolhatnak be. Éppen ezért elhatározták, hogy a takarékossági felelősök értekezletét két-háromhavonként rendszeresíteni fogják.

O. T. P.

Hogyan került élre Pestszentlőrinc a nagydobosi versenyben?

Hivatalunk szeptemberben a legjobb budapesti Szabad Nép-terjesztő hivatal lett, elnyerte a Szabadság Lapkiadóvállalat vándorzászlaját, dolgozóink könyv- és pénzjutalomban részesültek. De nemcsak a Szabad Nép, hanem a többi sajtótermék terjesztésében is jó eredményeket értünk el. Jól mutatják a Szabad Nép terjesztése terén állandóan fejlődő munkánkat az alábbi adatok:

Az átvételkor, áprilisban az előfizetők száma 1309, az áruspéldány pedig 9320 volt. Az előfizetők száma augusztusban 1424-re, novemberben pedig 1552-re emelkedett. Hasonló arányban növekedett az áruspéldányok száma is.

Ezeket az eredményeket úgy értük el, hogy pártszervezetünk és a szakszervezeti bizottság állandó politikai felvilágosító munkát végzett és végez ma is, a kézbesítő szaktársak között. Megmagyaráztuk a szaktársaknak a hirlapterjesztés rendkívüli politikai és szakmai jelentőségét. Dolgozóink ezt megértve, igyekeztek eredményeiket állandóan fokozni, újabb és újabb előfizetőket szerezni.

Jól kifejlődött az egyéni és páros-verseny, s ezt mi, a rendszeres értékeléssel és a verseny nyilvánosságának a biztosításával segítettük elő.

Általában tíznaponként értékeltük a verseny állását, s a kiértékelt eredményeket a szóbeli agitáción kívül kifüggesztettük a versenytáblára, hogy mindenki láthassa, hogyan áll a versenyben és javíthassa eredményét. A versenyt pontozással értékeltük, mégpedig úgy, hogy minden új előfizető után 5 pontot, egy-egy árúspéldány eladásáért 0.1 pontot kapott a dolgozó. Előfizető lemondása esetén pontjaiból 5-öt levontunk

Eredményeink elérését segítette, hogy a kézbesítőjáratokat felosztottuk részekre, a kézbesítő szaktársak minden nap egy félórát szervezéssel foglalkoztak. Így a kézbesítőjáratot elejétől végéig sorbavették, s minden házban agitációt folytattak a hírlapterjesztés érdekében. Ezzel a módszerrel több kézbesítőnk kiugró eredményeket ért el. *Így például Fejős László (Kispest) szaktársunk, aki november 7-e tiszteletére 36 új Szabad Nép-előfizetőt gyüjtött, s havonta rendszeresen 1500—1800 árúspéldányt ad el. Hasonló jó munkát végez Bircsák Márton, Novák István és Fejős István szaktársunk is.* Természetesen az ő jó munkájuk havi keresetükben is érezteti hatását, mert hiszen csupán az árúspéldányok *után 150—180 forintot tesz ki havonta az árusítási jutalékuk.*

Az eredmények elérésében nem kis része van a November 7-brigád jó munkájának. Fejős István szaktárs a brigád vezetője, a következőket mondta:

„A hírlapkézbesítés átvételekor láttuk, hogy ezt a komoly és nagy feladatot csak úgy oldhatjuk meg sikeresen, ha kollektiv munkával egymást segítve dolgozunk. Az első hónapban nem voltak túlnagy eredményeink. Voltak a brigádban jobbak és gyengébbek, szakmailag képzettebbek és képzetlenebbek. Kölcsönösen segítettük egymást, s így lassanként igen jó kollektiv szellem jött létre a brigádon belül. Minden nevezetes dátum, ünnep tiszteletére vállalást tettünk, s vállalásainkat teljesítettük is. Így fokozatosan javítottuk eredményeinket.

Brigádunk augusztus hónapban 6290, októberben 7641 áruspéldányt adott el, míg előfizetőgyüjtésünk három hónap alatt 111 darabot tett ki."

Eddigi eredményeink nem tesznek elbizakodottá bennünket. Tudjuk azt, hogy ötéves tervünk teljesítése, a béke fokozottabb védelme érdekében tovább kell fokoznunk eredményeinket. Ezért vállaljuk, hogy december 21-e, Sztálin elvtárs születésnapja tiszteletére

az előfizetők számát 1650-re, az árúspéldányok számát pedig havi húszezerre emeljük fel.

Bérczes Ferenc
kézbesítő

Nemzetközi hírek

FRANCIAORSZÁG. *A marshall-izált Franciaország hadügyi költségvetése a következő pénzügyi évben 950 milliárd frankra rúg. Mayer pénzügyminiszter ebből a tetemes összegből 270 milliárdot közvetlen, tehát a megélhetési kö.tségeket drágító adókból szeretné fedezni, azaz a fegyverkezési verseny költségeit jórészben át akarja háritani az amúgyis agyonterhelt dolgozókra.*

A CGT-hez tartozó Fédération Postale Nationale — a francia postások baloldali szakszervezete — kezdeményezésére most a különböző politikai árnyalatokat képviselő szakszervezetek és postás érdekvédelmi szervezetek megállapodtak abban, hogy a postásság életérdekeit sulyosan fenyegető helyzetben közösen lépnek fel. A postásokat bátoritja a bányászok példája, akik az akcióegység jegyében és harcos elszántságuknak következtében, épen csak nemrégiben értek el a mozgó bérskála bevezetésével a régi bérezéshez képest előnyösebb fizetési alapot. „Az egység megteremtésével megtettük az első lépést. Ha olyan eltökélten és szilárdan haladunk előre célunk felé, amilyen lelkesen elindultunk" — irja a Fédération Postale vezércikkében Frischmann szaktárs, a francia postások baloldali szakszervezetének főtitkára —, „akkor a siker nem fog elmaradni."

AFRIKA. **A Francia Egyenlítő-Afrika Damako városában október 26 és 27 között lezajlott az első afrikai szakszervezeti kongresszus. Az értekezleten Mauritánia, Szenegália, Új-Guinea, Elefántcsontpart, Dahorney, Nigéria, Szudán, Kamerun, Gabon, Közép-Kongó és egyéb kisebb, jórészt francia gyarmat 144 küldöttje vett részt. Köztük jelentős számban akadtak postások, a „sötét" Afrika minden pontjáról. A francia szakszervezeti hatóságok ellenkezése ellenére létrejött összejövetelen a gyarmati dolgozók legfájóbb kérdései kerültek szőnyegre. A faji megkülönböztetésen alapuló bánásmód, a gyarmati elnyomás és kizsákmányolás, mindennemű jogokért és az egyenjogúságért folyó szervezkedés intézményes üldözése. De szóbakerült a konferencián az is, hogyan érhetik el jogos kívánságaik teljesítését, az emberhez méltó életet. Határozatot fogadtak el, hogy a hathatós együttműködés céljából egymásközti kapcsolataikat tovább erősítik.**

A konferencián jelenlévő postások követelései elsősorban az emberibb munkakörülményekre, a gyarmati kizsákmányolást szentesítő „bérzónák" eltörlésére, a magasabb munkakörökbe való felemelkedés lehetőségének biztosítására vonatkoznak.

A francia tudósító befejezésül megjegyzi: — Ime, Afrika nem is olyan „sötét", mint ahogyan egyes kontinensen gondolják.

ALBÁNIA. *A tiraniai főpostahivatal dolgozói levelet intéztek az egyik keletnémet postahivatal dolgozóihoz.*

„Ismerjük országotok demokratizálására irányuló törekvéseiteket — irják egyebek között az albán postások. — Tudunk Wilhelm Pieck vezetése alatt az újjáépítés terén elért szép eredményeiről. Tisztában vagyunk helyzeteteknél fogva a béke megvédése terén rátok váró fontos feladatokkal. Szilárd a meggyőződésünk, hogy a népek és ezen belül a dolgozó emberek egymásközti jó kapcsolatai a legbiztosabb zálogai a békén felépülő szebb jövendőnek."

AUSZTRIA. **Edmund Burger innsbrucki postatisztviselő gyüjtötte Ausztriában a legtöbb, számszerint 2815 békealáirást.**

Osztrák szaktársunk szolgálata befejezése után nem ment haza, hanem végigjárta a városnak azokat a helyeit, ahol sok ember fordul meg: sétatereket, vendéglőket, szórakozóhelyeket. Minden alkalommal jó eredményt ért el jó felvilágosító munkája révén. Mappája, amelyben a békealáirásokat őrizte, napról napra újabb betétlapokkal vastagodott. Az aláirásgyüjtési mozgalom befejezésekor a 196. ivnél és a 2815. aláirásnál tartott már . .

Burger szaktárs — mint rendszerető ember — azt is feljegyezte, hogy felvilágosító munkája során hányszor gyült meg a baja a rendőrséggel. De erről a Nachrichten tudósítója elfelejtett számszerű adatokat közölni. Ugylátszik, ez Ausztriában magától értetődik.

KÉTSZÁZEZER LEVÉL

Ma, amikor a rádió azt közölte, hogy déli határainkon négy hónap lefolyása alatt 111 esetben történt határsértés országunk ellen és mindezek az események becstelen kisérletei annak, hogy új háborút robbantsanak ki, — önkénytelenül eszünkbe jutnak azok az erőfeszítések, melyek országunkon belül a szocializmus építését és a békés fejlődés útját biztositják. Munkaversenyünk áthatja és öntudatossá teszi dolgozóinkat, de ezentúl jut időnk és erőnk arra is, hogy — mint az elmult hetekben — irodalmi és szépművészeti vitákat rendezzünk, vagy a kinai opera művészetében gyönyörködjünk, a román filmhéten pedig szomszédaink kultúráját megismerjük, a most folyó „Zenei-héten" pedig a népünknek adandó, újhangú, hősi erőfeszítéseinket kifejező dalok problémáit megvitassuk. És az összes problémáink kifejezője az a 200.000 levél, melyet az ország minden részéből, a legeldugottabb tanyákról is, azok a dolgozók irtak az újságok és rádió szerkesztőségeinek, az elmult évek, az építés évei folyamán, akik szivükön viselik és akarják a fejlődés és békés munka útját. 200.000 levél: postás szemmel nézve, mint elosztani, irányitani való anyag is, rengeteg sok! És ha tartalmukra, a sok birálatra, javaslatra, újitásra, útmutatásra, a jobb életet kereső belső értékekre gondolunk, nagyszerű megnyilatkozása egy egész nemzet becsületes küzdelmének, amely nemzet a tegnap romjain egy jobb és szebb jövőt akar épiteni! Soha még ennyi erő nem volt együtt, mint ennek a 200.000 megirt levélnek az ereje! És ez az erő adjon nekünk is erőt arra, minden egyes dolgozónak, hogy az új élet építésében ne lankadjunk el soha, hanem vigyük előre a szocializmus zászlaját a teljes győzelemig!

N. Á.

Szakmai Világszövetségünk értekezlete

December 7—8-án tartotta a Postás Szakmai Tagozat adminisztratív bizottsága Bukarestben értekezletét, melyen a szovjet postás dolgozókat Jussupov elvtárs, a magyar postás dolgozókat Básta Rezső elvtárs képviselte.

JÓ MUNKÁVAL HÁLÁLJUK MEG A PÁRT ÉS A KORMÁNY ÚJABB GONDOSKODÁSÁT

Alig három hete jelent meg az a kormányhatározat, amely a pedagógusok és a vasutasok fizetésével együtt rendezte a postás dolgozók fizetését is. A határozatot lelkes örömmel és hálával fogadta minden postás, mert pártunk és államunk megbecsülésének jelét, szerető gondoskodását, munkájának elismerését látja benne.

Ismét bebizonyosodott, hogy népi demokráciánkban a dolgozó ember a legfőbb érték

s államunk igyekszik a dolgozók életét szebbé, gondtalanabbá tenni. Ezt célozza a minisztertanács rendelete is, amely a postás dolgozók életszínvonalának újabb jelentős emelkedését jelenti.

Dolgozóink száz és száz levélben, élőszóban adtak kifejezést örömüknek, hálájuknak és határtalan szeretetüknek népünk bölcs vezére Rákosi elvtárs és nagy pártunk iránt, akiknek a mostani fizetésrendezést is elsősorban köszönhetjük.

Ezzel a rendezéssel megszünnek azok a hibák, hiányosságok, amelyek az eddigi postás bérrendszer elavulása következtében jelentkeztek bérezésünknél, s hatalmas lépéssel mentünk előre a jobb, az igazságosabb, minőségi és mennyiségi munkára, fokozottabb szakképzésre ösztönző szocialista bérezés felé. Ez a bérrendezés közelebb vitt bennünket postásokat is, az „egyenlő munkáért, egyenlő bért" elvének gyakorlatban való alkalmazásához.

A fizetésrendezés megszüntette keresetünk elmaradását,

a népgazdaság egyéb területein dolgozók munkabéréhez viszonyítva — mondja *Szücs Gyula* kézbesítő szaktárs Pécsről. *A felemelt fizetés sokat jelent minden postás dolgozónak. Én pl. kb. 70 forinttal keresek majd havonta többet. Ebből is azt látjuk, hogy megbecsül bennünket az állam. Nekünk is fokozott munkával kell hozzájárulnunk országunk építéséhez, még nagyobb lendülettel kell dolgoznunk tervünk túlteljesítéséért, s ezen keresztül is harcolnunk kell békénk megvédése érdekében."*

Felelősségteljes, nagyobb szaktudást kívánó munkáért magasabb bért biztosít a minisztertanács rendelete a postán is.

Eddig az volt a helyzet, ha valakit jó munkája eredményeképen „magasabb, felelősségteljesebb, nagyobb szaktudást" igénylő munkakörbe helyeztek, gyakran kevesebb lett a fizetése, mint azelőtt. Ennek azt lett a következménye, hogy senki sem igyekezett nagyobb szaktudást megszerezni, mert hiszen a „kiemelés" valóságos büntetés számba ment. A csoportvezető, sőt még a hivatalvezető is kevesebb bért kapott, mint a beosztottjai. Ezt a visszás helyzetet egy csapásra megváltoztatta a minisztertanács rendelete.

Erről beszélt Juhász Lajos csoportvezető a salgótarjáni posta dolgozója s mindjárt hozzátette, hogy pártunk és kormányunk gondoskodására a maga részéről úgy válaszol, hogy még jobban látja el munkáját, beosztottjai szakmai oktatását az eddiginél is odaadóbban végzi.

„Az időbéres dolgozók sérelmét is orvosolja az új fizetésrendezés"

Ezt emeli ki Jenei István szaktárs a Budapest 72-es előadója, s erről beszél Sztahó Pál csepeli kézbesítő szaktárs is: „Nagy örömömre szolgál, hogy pártunk javaslatára a minisztertanács rendezte bérünket — mondta Sztahó szaktárs. A Királyerdőben vagyok kézbesítő, s időbérben kapom fizetésemet. A fizetésrendezés számomra kb. 100 forint többletet jelent Azzal hálálom meg népköztársaságunk szerető gondoskodását, hogy még jobban végzem munkámat, mint eddig. (Sztahó szaktárs eddig is kiváló munkát végzett, november 7-e tiszteletére pl. 25 Szabad Nép előfizetőt gyüjtött.)

Együtt örülök szaktársaimmal, a fizetésrendezést igazságosnak tartom

„Teljesítménybérben dolgozó kézbesítő vagyok" — mondta Király Márton kézbesítő szaktárs Csepel 1-ből.

„Az új bérrendezés számomra fizetésemelést nem hoz ugyan, de örülök annak, hogy azok a dolgozó társaim, akik eddig munkahelyük adottsága következtében önhibájukon kívül nem tudták teljesíteni a normát, s így 150 forinttal is kevesebbet kerestek, mint pl. én, az új rendezés következtében nem lesznek többé ilyen hátrányos helyzetben, megkapják a jól megérdemelt bérüket. Nálunk, teljesítménybérben dolgozóknál pedig a prémium bevezetése ösztönzően fog hatni, hogy munkánkat továbbra is az eddigi lendülettel végezzük."

A ruhaellátás kiterjesztése újabb jele pártunk és államunk részéről munkánk elismerésére.

Ez az intézkedés különösen nagy örömet és lelkes hálaérzetet váltott ki valamennyi postás dolgozóban.

Ezt bizonyítják dolgozóink levelei, hálás szavai, amelyek az ország különböző részeiből, Miskolcról és Szombathelyről, Veszprémvarsányból és Biharnagybajomból érkeznek. Erről beszél *Hódosi Etelka* salgótarjáni kézbesítő: *„Eddig csak nyári ruhát kaptunk, ezután téli ruhával is el leszünk látva. Igérem, hogy politikai és szakmai tudásomat továbbfejlesztem és munkámon keresztül köszönöm meg pártunk és kormányzatunk szerető gondoskodását."*

Ezt mondja *Török Anna* miskolci postás dolgozó is a következő szavaival:

„Mi, szellemi dolgozók csak a második vagy harmadik csoportban kapjuk meg új egyenruhánkat, de így is nagy örömmel várjuk és együtt örülünk azokkal, akik már a legközelebbi időben el lesznek látva egyenruhával.

A postás dolgozók fizetésének felemelését — csak úgy mint a többiekét is — az tette lehetővé, hogy dolgozóink a munkaversenyben való lendületes részvételükkel, a Gazda-mozgalom széleskörű kiterjesztésével népgazdaságunkat, a béketábort erősítették, újabb és újabb tartalékok feltárásával a termelést mennyiségileg és minőségileg fokozták. Az tette lehetővé, hogy ma már az önköltséget csökkentve olcsóbban, többet termelünk, mint pl. egy fél vagy egy évvel ezelőtt. Mi lehet a postás dolgozók válasza pártunk és kormányunk határozatára? Az, ami minden szaktársunk levelében, szavaiban benne van, hogy még több és jobb munkával hálájuk meg a párt és a kormány gondoskodását, hogy termelési eredményeinkkel erősítjük a béketábort, harcolunk a háborús gyujtogatók aljas szándékai ellen. Az, hogy a hatalmas Szovjetunió példája nyomán nagy pártunk vezetésével harcolunk hazánk további megerősítéséért, s a dolgozók életszínvonalának emeléséért.

Épen ezért minden postás dolgozónak becsületbeli kötelessége, hogy Sztálin elvtárs születésnapja, december 21-e tiszteletére megindult munkaversenyből méltóképen kivegye részét, vállalást tegyen évi tervének teljesítésére, túlteljesítésére, s így váljon érdemessé pártunk és kormányunk gondoskodására.

Sz. S.

A munkafegyelemről

Egy-egy postai üzem munkafegyelmi viszonyairól képet lehet alkotni, ha megnézzük az igazolatlanul elkéső dolgozók számát. A postaszervek által készített munkafegyelmi jelentésekből megállapítható, hogy a posta üzemeiben általában jó a helyzet ezen a téren. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a postán minden rendben van, a munkafegyelem terén nálunk már nincs kívánni való.

A folyó évi október hóban a Posta Szociális Hivatal 294 dolgozójából 9 dolgozó késett el igazolatlanul, a kiesett munkaidő 36 perc volt; a Központi Javítóműhely Üzemi Vállalatnál 561 dolgozóból 15 késett igazolatlanul; a kiesett munkaidő 5 óra 8 perc. A soproni postaigazgatóságnál 139 dolgozóból 10 fő késett igazolatlanul, a mulasztott munkaidő 22 perc. A Posta Átviteltechnikai és Kábelüzeménél 764 dolgozó közül 15 fő 1 óra 8 percet mulasztott késés miatt; a Budapest 62. felügyelő hivatalnál 1002 dolgozóból 18-an összesen 4 óra 53 percet mulasztottak a munkaidőből.

A most közölt összehasonlítási adatokból láthatjuk, hogy ezek az adatok a posta különböző típusú szerveire vonatkoznak. Képviselve van közöttük a műszak, a forgalom, a postának különleges, nem postai feladatokat ellátó szerve, mint a Szociális Hivatal és az egyik vidéki igazgatóságunk.

Ez az öt postai szerv keresztmetszetét adja az egész postának. Megállapítható a fenti adatokból, hogy a munkafegyelem csak ebben az egy vonatkozásban sem száz százalékos. Láthatjuk például,

a soproni postaigazgatóságnál a dolgozók kb. 7 százaléka késett igazolatlanul október hóban.

Ez a szám még akkor is igen nagy, ha figyelembe vesszük azt a körülményt, hogy az összes késés mindössze 22 perc volt. Ez a körülmény igazolja, hogy a késések túlnyomórészt a dolgozók hanyagságából keletkeztek és talán egyetlen esetben sem volt komoly oka annak, hogy a dolgozók az átlagos 3 perc késéssel jelenjenek meg munkahelyükön. Az igazgatóság a rendelkezésére álló eszközökkel, a selejtpontok kivetésével harcol, hogy teljes egészében kiküszöbölje a hiányosságokat.

A Budapest 62-es hivatalban az elkésők száma nem egészen 2 százaléka a dolgozók összlétszámának, mégis a késés jelentős, mert egy-egy dolgozóra átlagban 16 perc késés esik. „Igen jó" a helyzet az öt üzem viszonylatában a Szociális Hivatalnál, ahol a dolgozók összlétszámát véve alapul, a dolgozók 3 százaléka késett, összesen 36, tehát egyenként átlagban 4 percet.

A fenti adatok tüzetes megvizsgálása azonban nem vezethet más eredményre, mint annak a megállapítására, hogy az elkésésből eredő munkamulasztások majdnem minden esetben a dolgozók öntudathiányára vezethetők vissza.

Ezen a téren, legeredményesebben, megfelelő nevelő, politikai munkával érhetünk el látható javulást. Ha dolgozóinknak kivétel nélkül vérévé válik az a tudat, hogy fegyelmezettségével meggyorsítja a szocializmus építését, hogy jó munkájával az ötéves terv-törvény megvalósítását biztosítja és hogy ezáltal mind maga, mind pedig családja jólétét és gyermekei még jobb jövőjét és a békét biztosítja, nem lesz a postás dolgozók között egy sem, aki a munkából igazolatlanul elkésne.

Jankovich Lajos,
Főosztály

Hogyan segítette a Posta Járműtelep ifi-brigádja az évi terv teljesítését?

A Posta Járműtelep az az üzem, amely minden körülmények között biztosítja a postaforgalom részére a szükséges gépkocsikat. Tekintve, hogy a járműtelep gépkocsiállománya nagyrészt elhasznált gépkocsikból áll, azért nagyjelentőségű, hogy az üzem részben

már teljesítette évi tervét.

Az üzem dolgozóinak 25 százaléka ifi. Az ifik jó példával járnak elől, mert 196-ból 179-nek van hosszúlejáratú versenyszerződése. A gépkocsijavító műhely évi tervét befejezte, jelenleg már a március 3-i tervükön dolgoznak. Az ifi dolgozók ebben a műhelyben kitettek magukért, s nemcsak, hogy nem volt köztük normán alul teljesítő, hanem

a darabbérben dolgozó ifik átlagteljesítménye 137 százalékra emelkedett.

Dragonya Ferenc, ifjúmunkás szerelő, a nagykocsi szerelőműhelyben dolgozik. Évi tervét már 18 nappal előbbre hozta. A november 6-i békeműszakon is, mint a legjobb ifi dolgozó ért el 264 százalékos eredményt. Munkáját megkönnyíti, hogy saját maga készített speciális szerszámokat használ, melyekkel munkaidejét teljesen ki tudja használni. Dragonya Ferenc újító. Az aero-gyártmányú másféltonnás tehergépkocsi első tengely függőleges csapszege és bronzperselye újból felhasználásával két csapszeget és egy bronzperselyt takarít meg üzemének. 1949-től DISZ-tag és tisztában van azzal, hogy munkájával népgazdaságunkat segíti és példát mutat az ötéves terv üzemükre eső részének teljesítésében. Meg is érdemelte a 300 forint pénzjutalmat, amit november 6-án kapott.

Példát mutat Kutfej Károly ifi dolgozó is.

Kútfej Károly villanyszerelő. Tervét már 22 nappal hozta előbbre és a munkáját észszerűen végzi. Nem kapkod, új munkához csak akkor fog hozzá, ha az előzőt már befejezte. De kitűnnek a Posta Járműtelepén az ifik az *anyagtakarékosságban is.* A Járműtelep megfogadta Rákosi elvtársnak, hogy a III. negyedévben 13.500 liter benzint takarít meg. Sárkány Károly ifjúmunkás, gépkocsivezető, ebből egymaga 365 liter benzint takarított meg. Jó munkájáért november 6-án 400 forint jutalmat kapott, de meg is érdemelte, mert a gépkocsira úgy vigyáz, mint a szeme fényére. Ha motorján észrevesz egy kis hibát, akkor azt a helyszínen azonnal megjavítja.

A Posta Járműtelep anyagtakarékossági mozgalmában azonban a többi garázs ifjúmunkásai is kiveszik részüket, s a mai napig eddig 749 liter benzint takarítottak meg. Ezzel harcoltak a terveljesítésért, a békéért. Van azonban az ifik között túlfogyasztó is, különösen a gépkocsivezető levélgyüjtők között, akiknek a gépkocsival igen gyakran kell megállni és tolatni, ami túlfogyasztást eredményez.

Az ifik kiveszik a részüket a sportból is.

Tudják jól, hogy nemzetünknek egészséges ifjúságra van szüksége, amely képes megvédeni országunkat mindenféle rabló imperialista háborús gyujtogatók beavatkozásával szemben. Ezért a honvédelemre már most az üzemben felkészülnek, s a futballban, kézilabdában, röplabdában, a motorsportban és az asztaliteniszben képezik magukat. *Máté Sándor szerelő már két nemzetközi versenyt nyert a motorsportban. 19 éves és a 250 köbcentiméteres kategoriában versenyez. De nemcsak a sportban, hanem a munkában is jó eredményt ért el, mert 122 százalékos átlagteljesítményével már 22 nappal hozta előbbre 1951. évi tervét.*

Az ifik jól dolgoztak az évi terv teljesítéséért és most minden erejüket megfeszítik, hogy a hátralévő hetek munkájával végrehajtsák Rákosi elvtársnak tett igéretüket.

Garamvölgyi András

SZOVJETEMBEREK-SZOVJETPOSTÁSOK

A lapterjesztés ügye a Szovjetunióban

A Szovjetunióban a napilapok és hetilapok egy része kötött példányszámban jelenik meg. E lapoknál a lapterjesztési politika a lapok helyes elosztására irányul. Ez nem könnyű feladat, mert az igények, különösen egyes lapok iránt folyton növekszenek. A kötött példányszámú lapok helyes szétosztása annyira fontos, hogy ebbe a pártszervezetek is beleszólnak. A lapterjesztés politikai célja, hogy a lakosság minden tagja azt a lapot, — legyen az napilap, hetilap, vagy folyóirat, — kapja, amelyre neki politikai, gazdasági, társadalmi, vagy szakmai munkájához szüksége van. Pravdával például minden dolgozót nem tudnak ellátni. E lap szétosztása alkalmával azonban ügyelnek arra, hogy Pravdát az olvasótermek, fali táblák és mindazok részére feltétlenül biztosítsák, akiknek e lapra hivatásuknál fogva feltétlenül szükségük van. Ha valakinek Pravda nem jut, más lapot, például az Izvesztiját, vagy komszomolszkája Pravdát ajánlják.

Joggal kérdezhetné most az olvasó, hogy mire irányul akkor a lapterjesztési propaganda, ha nem lehet mindig azt a lapot megkapni, amelyet az előfizető akar. E kérdésre válasz az, hogy a propaganda főcélja a nem kötött példányú napi és hetilapok, valamint a folyóiratok terjesztése. E terjesztés a Szovjetunióban egészen más feltételek között megy végbe, mint minálunk s ennek az a magyarázata, hogy az olvasási igények napról-napra nőnek s így az olvasótábor is egyre szélesedik. Ezért a szovjet lapterjesztés főtörekvése már nem is az, hogy az olvasók egyre növekvő számát, hónapról-hónapra biztosítsa, hanem az, hogy az előfizetéseket szilárd és állandó alapra helyezze. A főcél most már az éves előfizetésgyüjtés. Ennek érdekében minden év utolsó hónapjában nagyarányú előfizetői kampányt szerveznek a következő év egész tartamára. A kampány országos kiterjedésű és eredményessége érdekében felhasználnak minden propagandaeszközt: falragaszt, mozihirdetést, a rádiót, kisebb reklámokat. Minden gyülés alkalmával felhivják a résztvevők figyelmét az éves előfizetés előnyeire. A propaganda terén a kiadóhivatalok erőteljes támogatást nyujtanak a lapterjesztő, illetőleg a postai szerveknek. A propadanda költségek jórészét ők viselik és ingyen bocsájtják a reklámokat, valamint a plakátokat a posta rendelkezésére. Ezeket szétküldik a postahivataloknak, sajtófelelősöknek. A reklámok között igen szép és diszes anyagot találtunk. A szovjet tervszerűségre jellemző, hogy az 1952. évi előfizetési kampányhoz a propaganda nyomtatványok már 1951. július havában elkészültek.

Az éves előfizetési kampánnyal szép eredményeket érnek el. Sok millió rubel gyűlik ekkor össze. Az előfizető megszabadul egy egész évre az előfizetés apró gondjaitól, a lapterjesztés biztos alapokon nyugszik és az adminisztráció a végtelenségig leegyszerüsödik, mert évenként csak egyszer kell elszámolni az előfizetési díjakat.

A Szovjetunióban a lapterjesztés terén a politikai és lapterjesztő szervek, illetőleg a postás dolgozók és a társadalmi munkát végzők, igen erőteljesen összeműködnek. Az üzemekben a sajtófelelősök a lapterjesztéssel kapcsolatos munkát társadalmi munkaként, minden díjazás nélkül végzik. Az üzemi sajtófelelősi megbizatás, tisztség; a felelősöket a dolgozók választják. Az előfizetési díjakat ők szedik be az előfizetőktől.

Sajtóterjesztő ügynököt ma már nem alkalmaznak. A terjesztés fejlett fokán erre nincs is szükség. Az adminisztráció további egyszerüsítését jelenti az előfizetés kötelezettsége és hogy töredék hónapra nincsen előfizetési lehetőség. A legkisebb előfizetési időszak: egy hónap (a hó első napjától az utolsóig számítva). Az előfizetési díjakat napilapoknál a megelőző hónap 24-ig, folyóiratoknál 27-ig kell befizetni, hogy a lap szállításában fennakadás ne álljon elő. A címváltoztatás is csak a hó első napjától vezethető keresztül. Aki a hó közben akar előfizetni, annak hó végéig vásárlás útján kell a lapot beszereznie. Veszteség nem éri, mert az ára ugyanaz. Viszont előfordulhat, hogy nem jut laphoz, mert különösen a napilapokat, megjelenésük után egy-kettőre elkapkodják.

Remittenda a szovjet lapterjesztési szolgálatban nincs.

A szovjet lapterjesztésnek célja nem a mindenáron való előfizetés vagy árusítás útján minél nagyobb lappéldányszámot forgalombahozni, hanem az olvasók kielégítése. Arra helyezik a fősúlyt, hogy a sajtótermékeket az olvasók ne csak megszerezzék, hanem el is olvassák. Ahol az olvasási kedv, illetőleg igény már megvan, oda csak a megfelelő lapokat, folyóiratokat kell eljuttatni.

A szovjet hirlapterjesztést a legszigorúbb tervszerűség jellemzi. A tervet a minisztérium hirlapfőosztályán állitják össze és viszik megfelelő bontásokban az alsóbb szervekhez, végül egyéni bontásban a dolgozókhoz. A legfőbb terv készítésénél a papirgyártás lehetőségeit is figyelembe veszik. A kötött példányszámokban megjelenő lapoknál a tervezés a helyes elosztásra irányul, a többi lapoknál úgy tervez-

(Folytatás a 4-ik oldalon)

HÉVIZI EMLÉKEK

A zene utolsó akkordjai is elhallgatnak. Felzúg a taps. Átforrósodnak a tenyerek, csillognak a szemek. Búcsúestét tartanak a hévizi postásüdülőben.

Kilencvenhat dolgozó az ország minden részéből két hétig pihent itt, hogy újult erővel térjen vissza munkahelyére és még nagyobb lendülettel folytassa munkáját, nagyszerű ötéves tervünk teljesítését. Vasasok, textilesek, dolgozó parasztok, tszcs-tagok, postások, a legteljesebb egyetértésben éltek itt, kicserélték tapasztalataikat, megismerték egymás problémáit. A tapasztalatokat most felhasználják otthon. Erről beszélgetnek a kialakult csoportok, mert hiszen jó a pihenés, de mindenkinek már odahaza jár a gondolata, várja a munkahelye.

Kubrát József elvtársnak a Taktaharkányi állami gazdaság gépészének is már az otthoni traktorokon, gépeken jár az esze. Szinte izzik a szeme, mikor elmeséli, hogyan fogja megvalósítani azokat az újításokat, amiket itt hallott. Mert bizony a pihenés mellett minden délelőtt legalább egy órácskát felhasznált arra, hogy a többi hasonló foglalkozású elvtárssal beszélgessen. Ma is egész délelőtt rajzolt. Egy már bevált újítását rajzolta le, hogy a többi elvtárs hazavihesse.

Közben ismét megszólal a zene. A fiatalok, öregek táncrapердülnek. Ropja a táncot Bereczki Gábor bácsi is, a hajdúsámsoni Dózsa tszcs tagja. Egyéni gazdálkodó volt. De mikor látta, mennyivel szebb a vetés a szövetkezeti földeken, menynyire megkönnyíti a munkát a gépesítés, ő is ezt az utat választotta. Most gondtalanul táncol, hiszen ebben az évben már családjával 357 munkaegységet termelt, fiairól is gondoskodott népi demokráciánk. Az egyik honvédségünk tisztje. A másik fia mezőgazdasági főiskolára jár. Mint mondja „soha ilyen életem nem volt. Ötéves korom óta, mint árvagyermek mindig a szolgaság keserű kenyerét ettem. Ma magamnak dolgozom a tszcs-ben és pártunk jó munkám eredményeként még pihenni is elküldött. Meg is hálálom én ezt odahaza és példát fogok mutatni többi dolgozótársaimnak a munkában."

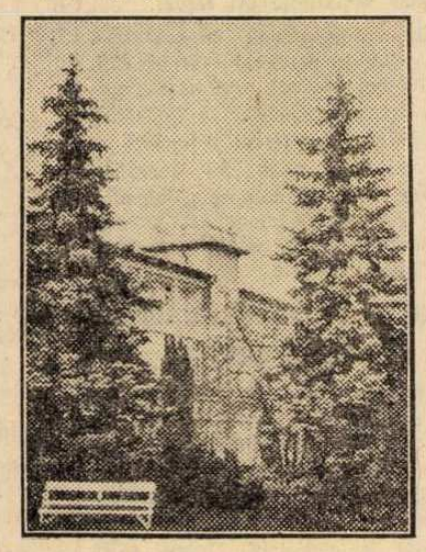

Kitűnik a táncoló csoportból jókedvével egy fiatal lány. Rozsek Mária, a tótszentmártoni tszcs tagja. Mindössze 16 éves, s már könyvelői tanfolyamot végzett és a tszcs könyvelője. Büszkén meséli, hogy a legutolsó minisztertanácsi határozat értelmében a tszcs-elnök járandóságának 70 százalékát kapja ő. Bizony nagy megbecsülést jelent ez. Megemlíti, nagyon tetszett neki az imént elhangzott kultúrműsor, amelynek ő is aktív részvevője volt. Jól érezte magát, itt az üdülőben és különösen kiemeli, az üdülő dolgozóinak jó munkáját, kedvességét, úgy érezte magát, mintha odahaza lett volna.

Így pihentek és szórakoztak a postásüdülőbe beutalt dolgozók, akik jó munkájuk eredményeként kerültek ide. Bizony kikerekedtek az arcok, szűkek lettek a ruhák, mert mindenki magára szedett egy pár kilót. Hozzájárult a jó pihenéshez az üdülő dolgozóinak jó munkája is. E jó munka eredményeként nyerték el az Észak-Balatonkörnyéki üdülők közötti versenyben a SZOT vándorzászlaját.

Eljárt az idő. Mind kevesebben táncolnak, lassan lassan kiürül a terem. Pihenni térnek a dolgozók, hogy holnap visszatérjenek munkahelyeikre, egy felejthetetlen üdülés, pihenés emlékével.

Bizonyosak vagyunk benne, hogy ígéretüket valóra is váltják és pártunk, kormányzatunk szerető gondbaskodását jobb munkával hálálják meg, szocializmust építő hazánk ötéves tervében.

Sz. L.

Kultúrbrigádok a munkaversenyért

A kulturális agitáció néhány hónappal ezelőtt még elhanyagolt területe volt az üzemi nevelési munkának. A tanácsválasztások, majd később az egymásután következő versenyperiódusok alkalmával azonban az üzemek kultúrmunkásai megmutatták, hogy milyen nagy mértékben tudják — helyesen felhasználva — a munkaverseny eredményeit, a termelékenység emelését elősegíteni. A postán sem alkalmazták hosszú ideig a szakszervezeti bizottságok, az üzemi funkcionáriusok ezt a kitűnő agitációs fegyvert, illetőleg nem látták nagy jelentőségét. Megállapíthatjuk azonban, hogy ez a hiányosság még néhány szakszervezeti funkcionáriusnál jelenleg is fennáll. Ott azonban, ahol megértik a kulturális agitáció jelentőségét, *mint pl. József Távbeszélő Kp., Központi Hírlapiroda, Budapest 114-es — ott állandóan javul az üzem termelési eredménye, de javul a mozgalmi élet is.* Ez a kettő egyébként szorosan összefügg.

A november 7-i munkaverseny előkészítése terén azokban az üzemekben találunk komoly eredményeket, melyekben a kulturális agitáció aktív volt.

A november 7-i verseny kiszélesítése érdekében kitűnő munkát végzett a

Kábel 3. kultúrbrigádja,

a zenekar nagymértékben elősegítette a verseny kibontakozását és jó eredményeit. Ebben a hivatalban a munkára érkezőket indulókkal fogadták, ami nagymértékben elősegítette, hogy napközben lelkesedéssel végezték munkájukat a kábeles szaktársak. *Ugyancsak jó munkát végzett a Főposta kultúrbrigádja, ahol üzemi rigmusokkal, ének- és zeneszámokkal köszöntötték a jó felajánlást tett dolgozókat, az élenjárókat és építő bírálattal illették az elmaradókat.* A Bp 62-es hivatalban főleg találékonysággal járnak élen a kultúrosok, mert a kulturális agitációnak mindig újabb és újabb formáit alkalmazzák, ezzel segítik elő az üzem termelési eredményeinek emelkedését. A munkaverseny-távcsatáról írt rövid jelenet elősegítette az üzem bevételi tervének teljesítését. A kultúrbrigád műsorát szerves egésszé építették ki és szinte színházi műsort adnak a dolgozóknak, melyben nemcsak a hivatal termelési eredményeit viszik a dolgozók elé, hanem a mozgalmi élet területén mutatkozó hiányosságokat is szóváteszik. Nagyon jó a Bp. 62-es hivatal kultúrbrigádjának kollektív szelleme. Ugyanilyen jó — ez a kettő szorosan összefügg — a politikai fejlődésük is. A szemléltető agitáció —, amelyet eddig csak kevés hivatal alkalmazott kellőképpen —

a Bp. 62-es hivatalban a legjobbak közé tartozik.

Az említett hivatalokban azért is jó a kulturális agitáció, mert nemcsak a brigádokat, de a könyvtárat és a tömegpolitikai előadásokat is bekapcsolták a verseny érdekében folytatott agitációs munkába.

A postás kultúrosok a november 7-re kibontakozó hatalmas arányú munkaverseny elősegítéséből kivették ugyan a részüket, azonban sok

hivatalnál még komoly lemaradás mutatkozik,

mint például a Budapest 72-es hivatalban, a Keleti postán, vagy a Lágymányosi Távbeszélő Kp.-ban is. Persze nemcsak ezekben a hivatalokban találunk hibákat a kulturális agitáció területén, de ezekben az üzemekben régebben nagyon komoly kulturális nevelőmunka folyt, azonban az utóbbi időben ez a tevékenység erősen csökkent. Súlyosabb hibák vannak azonban *a Járműtelepen, a Járműjavítóműhelyben és a PEKÜZ-nél.* Meg kell tehát vizsgálni, hogy mi az oka ennek a lemaradásnak, hogy azt kiküszöbölhessük.

Pártunk II. kongresszusa napirendre tűzte a kultúrforradalom kérdését, mert a kultúrmunka segítsége a termelés frontján elsőrendű fontosságú. Ezt a feladatot csak úgy tudjuk végrehajtani, ha a kultúrmunka lényegével minden funkcionárius tisztában van és ha használja is ezt a fegyvert.

„A szocialista kultúra új hatalmas fellendülésének megszervezése során a párt leküzdi a kapitalizmus csökevényeit az emberek tudatában ..., bevonja őket a kommunista építésbe. Fokozza politikai aktivitásukat, fejleszti a szocialista versenyt."

(Kovaljov: kapitalista csökevényeinek leküzdése, anyag-, adatszolgáltatásra 1951 decemberi száma.)

Presmayer József

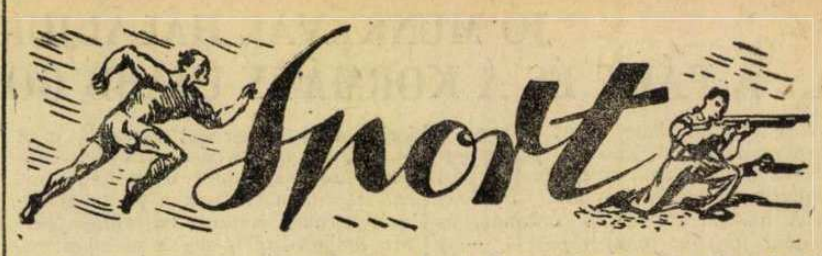

A Postás Sportegyesület közgyűlésén azt a határozatot hozták, hogy november 7-e a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulójára az MHK-próbázásokat az évi előirányzatnak megfelelően 100 százalékra teljesítik. A Postás Sportegyesület ezt a vállalását teljesítette.

Az előirányzat országos viszonylatban hatezer volt. Lepróbáztattunk november 7-ig 6147 dolgozót, tehát az előirányzott tervet túlhaladtuk.

Az MHK-próbázók száma kerületenként:

Debreceni kerület	*737 próbázó 109%*
Pécsi kerület	*523 próbázó 104%*
Szegedi kerület	*818 próbázó 102%*
Miskolci kerület	*342 próbázó 99%*
Budapesti a minőségi sportolókkal együtt	*3120 próbázó 95.4%*
Soproni ker.	*607 próbázó 93.0%*

December 21-re Sztálin elvtárs születésnapjára a SZOT elnökségének felhívására újabb versenyben veszünk részt, amelynek teljesítésében a mostani számítások szerint 108%-nál tartunk.

Az alapfokú Tornász Csapatbajnokságban az eddig befutott jelentésekből megállapíthatjuk, hogy azokban 21 női és 49 férfi csapat vesz részt. A területeken elődöntő versenyeket rendezünk. A területelsők pedig a Postás S. E. szakmai elsőségének kérdését döntik el.

A bajnokságot nyert férfi és női csapat résztvesz a SZOT országos döntőjén.

Minőségi Sport.

MHK területén a minőségi sportolók teljesítették a próbákat.

Női kézilabda-csapatunk megnyerte Magyarország bajnokságát. Tornász-csapatunk szintén megnyerte Budapest és Magyarország mesterfokú bajnokságát.

Gyephokizóink Magyarország bajnokai.

Motorkerékpárban: salakpályán 100-as, 125-ös, 250-es kategóriában bajnokságot nyertünk és ezekben a kategóriákban megnyertük a gyorsasági versenyt is.

Uszás. A Postás S. E. november 28-án a Császár uszodában tartotta háziversenyét. Eredmények:

100 méter férfi gyorsúszás, 1. Molnár 1:5.8.

25 méter úttörő mellúszás, 1. Kass 17.5

50 méter ifi gyorsúszás, 1. Héjjas 29.2

50 méter női mellúszás, 1. Sütki 48.3,

100 méter férfi hátúszás, 1. Molnár 1:27.1.

A verseny után a díjkiosztó ünnepségen Pimperl István, a Szakosztály elnöke rámutatott arra, milyen nagyjelentőségű az, hogy az itt versenyzett úszók mind résztvesznek az MHK testnevelési rendszerben. Ez adott lehetőséget a megfelelő felkészüléshez.

A hévizi postás üdülő dolgozói nyerték az Észak-Balaton környéki SZOT vándorzászlót.

(Folytatás a 3-ik oldalról)

nek, hogy az előző évi eredményt veszik alapul és ezt fejlesztik. A terv túlteljesítésére a szovjet dolgozók vállalásokat tesznek. A terv teljesítésére irányuló munkaversenynek ez képezi az alapját. Munkaverseny a lapterjesztés területén főleg a tervtúlteljesítésre irányul, de versenyvállalásokat tesznek a dolgozók sok egyéb teendő elvégzésére is. A számadások pontos és határidő előtti elkészítése, a feladatok jobb teljesítése stb. szintén verseny tárgya. Verseny folyik a kitűnő minőség brigádja címéért, a szakma legjobb dolgozója címéért stb. A munkaverseny győztesei vándorzászlót, kitüntetést, oklevelet és pénzjutalmat kapnak.

Nagy súlyt helyeznek a Szovjetunióban a lapterjesztési káderek megfelelő és állandó képzésére.

Különféle tanfolyamokat rendeznek e célból: egyhónapos tanfolyamot a lapterjesztő szolgálatban működő adminisztratív dolgozók és tíznapos tanfolyamot az árusítással foglalkozó dolgozók részére.

Instruktorok foglalkoznak a lapterjesztési teendők ellenőrzésével és a helyi oktatással.

Évenként egyszer nagyszabású közvéleménykutatást rendeznek, amikor is megkérdezik kérdőívek útján az előfizetőket, hogyan vannak megelégedve a lapszolgálattal. Legutóbb egymillió előfizetői példányhoz csatoltak kérdőívet. A kérdőíveket, amelyek rendszerint teljes számban visszaérkeznek, feldolgozzák és ebből szerzik a tapasztalatokat a szolgálat menetéről. Az előfizetők tárgyilagos bírálatot mondanak a kézbesítésről is. Nem hallgatják el a hiányosságokat, de rámutatnak a jó tapasztalatokra is.

Az előadottak csak vázlatos képet nyujtanak a szovjet lapterjesztés állásáról. Erről nem egy cikket, hanem akár egy vastag kötetre való tanulmányt lehetne írni. Összefoglalva a tapasztalatokat, megállapíthatjuk, hogy a szovjet lapterjesztés nagyon fejlett fokon áll és adminisztrációja a lehető legegyszerűbb. A szovjet tapasztalatok közül igen sokat azonnal át fogunk tudni ültetni a magyar kezelésbe, a többi átvételéhez pedig fokozatosan meg kell teremtenünk az előfeltételeket (éves előfizetési kampány, lapok árának egységesítése stb.).

Első és legfontosabb teendőnk most az 1952. évi hírlapterjesztési tervek helyes elkészítése és bontása, egészen az egyes dolgozókig. A lapterjesztési feladatok helyes elvégzéséhez szükséges, hogy minden hírlapfelelős és minden kézbesítő pontosan tudja a reá váró feladatokat. A terv kitűnő és nagyon reális alapot szolgáltat a munkaversenyvállalásra a terv túlteljesítése érdekében.

A magyar lapterjesztésnek a Szovjetunió élenjáró példája alapján azt kell szem előtt tartania, hogy a szocialista lapterjesztés célja nemcsak a lapok előfizetési vagy árusítási úton való minél nagyobb mennyiségben való forgalombahozatala, hanem a magyar olvasótábor állandó szélesítése és az olvasóknak megfelelő lapokkal való ellátása. A lapokat ne csak megszerezzék a dolgozók, hanem el is olvassák azokat. Ezúton szeretnének tudomást a politikai, gazdasági és kulturális eseményekről és innen merítenek erőt a szocializmus további építésében való erőteljes közreműködéséhez. MÓDOS ELEMÉR

Postagalamb — békegalamb

Az alsóausztriai Hallein városka lakosságának régi vágya teljesült: a postahivatal új épületbe költözhetett.

Nem nehéz elképzelni az új postaépület kissé nehézkes arányait, de egészben véve kedves, megnyerő stílusát. Abban sincsen semmi meglepő, hogy a bejárat fölé az egyik helyi festőművész a „tiszteletreméltó" postaintézmény hajdani jelképét: egy kiterjesztett szárnyú postagalambot pingált. A mű különben 5000 schilling pályadíjat nyert. Ausztria népe közismerten hagyománytisztelő és szereti hétköznapi dolgait is tradiciókkal elegyíteni.

Az esemény mindeddig nem nő túl a helyi jelentőségen. De Hallein az amerikaiak által megszállt övezetbe tartozik... Egy szép napon arra „jeep"-ezett egy „AMI", a „felsőbbrendű" megszállókat így becézik arrafelé — és természetesen megpillantotta az új postaépület kissé nehézkes arányait de egészben véve kedves, megnyerő stílusát, és — ó borzalom — a kiterjesztett szárnyú jelképét. Arról nem szól a krónika, hogy mit szokott egy őrmesteri rangjelzést viselő amerikai megszálló közeg gondolni olyankor, amikor egy amerikai megszállási övezethez tartozó városka postahivatalának bejárata fölött falra pingált postagalambot megpillant.

Tény az, hogy a mi hősünk fenyegetően az öklét rázta és rangjának megfelelően káromkodott, majd még viharosabban, mint ahogy jött, elkarikázott a CIC (megszálló hatóság) helybeli parancsnokságához.

Ezzel a ténnyel a halleini postahivatal új épülete, mint a városka lakossága régi vágyának teljesülése, a bejárat fölé pingált postagalamb révén túlnőtt a helyi jelentőségen, országos fontosságúvá, sőt világkérdéssé növekedett. Néhány órán át egymást kergették a táviratok Hallein, Salzburg és Bécs, majd Bécs és Salzburg, Salzburg és Hallein között, végül is a postaügyi miniszter — amint mondani szokás — „orrot kapott", a vezérigazgató és a kerületi postaigazgatóság vezetőjének „illetékes hely" rosszalását fejezte ki a „kellő körültekintés és pontosság elmulasztása miatt", a postamestert pedig azonnali hatállyal felfüggesztették állásától.

A kiterjesztett szárnyú kétértelmű jelkép is megkapta a magáét. A helybeli festő postakürtöt mázolt a helyébe. Újra 5000 schilling ütötte a festő markát, még hozzá ezuttal pályázat és bírálóbizottság nélkül, rövid úton.

Nyílt kérdés, hogy igaza volt-e az „AMI"-nak. Mi azt hisszük, hogy igen. Ausztriában, ha nem is mindenütt, de ott ahol a nép hagyománytisztelő és szereti a hétköznapi dolgait is tradiciókkal elegyíteni — a postagalamb — békegalamb is egyuttal. Viszont félő, hogy ha egyszer erre a tényre az őrmesteri rangjelzésnél magasabb rendfokozatot viselő megszálló közegek is rádöbbennek, a Szent Márk-tér galambjai is kénytelenek lesznek, amig nem tisztázódik a kérdés, hogy Velence amerikai övezet-e, felelősségük tudatában ünnepélyesen kijelenteni és ennek az USA felé való továbbítására az ENSZ-t felkérni, hogy ők nem — postagalambok.

POSTAS DOLGOZO
Kiadja a Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: MESZÖLY GÉZA.
Felelős szerkesztő: BASTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én
Telefon: 428—777
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., József-körút 5.
Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY